

Sygn. akt: I C 323/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Jank
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Chachulska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2018 r. w G.

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w G.**

przeciwko A. F. (1)

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda (...) sp. z o.o. w G. umowę darowizny zawartą 6 maja 2014 r. przed notariuszem L. H. (rep. A nr 2640/2014) pomiędzy D. S. a A. F. (1), której przedmiotem była nieruchomości położona w G., przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...), w celu zaspokojenia wierzytelności powoda wynikającej z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni wydanego w sprawie VI GNc1483/14 oraz wyroku tegoż Sądu w sprawie VI GC 981/14, zasądzającego na rzecz powoda kwotę 3819, 76 zł (trzy tysiące osiemset dziewiętnaście złotych i siedemdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami i kosztami procesu

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3132 zł (trzy tysiące sto trzydzieści dwa złote) z tytułu zwrotu kosztów procesu

III. nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 442, 07 zł (czteryście czterdzieści dwa złote i siedem groszy) z tytułu zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa

Sygnatura akt: I C 323/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Finanse sp. z o.o. z siedzibą w G. wniósł pozew przeciwko A. F. (2) o uznanie za bezskuteczną umowy darowizny zawartej w dniu 6 maja 2014r. przed notariuszem L. H. w kancelarii notarialnej w G. (rep. A 2640/2014), na mocy której D. S. darowała pozwanej nieruchomości położoną w G. przy ul. (...), stanowiącą zabudowaną działkę nr (...) o powierzchni 0,0440 ha, dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...) w celu zaspokojenia wierzytelności wynikającej z prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 25 kwietnia 2014r. w sprawie VI GNc 1483/14 utrzymanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 15 września 2015r. w sprawie VI GC 981/14, w oparciu o który D. S. i T. S. zobowiązani byli solidarnie zapłacić powodowi kwotę 3.819,76 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Jak wskazano w uzasadnieniu pozwu na podstawie ww. tytułu wykonawczego z wniosku powoda prowadzone było postępowanie egzekucyjne przeciwko D. S. i T. S. przed Komornikiem sądowym przy Sądzie Rejonowym w Miastku. Z uzyskanych w toku postępowania egzekucyjnego informacji wynika, że dłużnicy nie posiadają żadnego majątku z którego możliwe byłoby przeprowadzenie skutecznej egzekucji, a większość składników majątkowych została darowana ich córce tj. pozwanej już po powstaniu zobowiązania. Zdaniem powoda zważywszy na okoliczności w jakich doszło do zawarcia umowy darowizny nieruchomości oczywistym jest, że dłużnicy czynnością tą wyzbyli się istotnego składnika własnego majątku i trudno przyjąć, by pozwana jako osoba bliska dla dłużników nie była świadoma tego faktu. Jak podnosi powód powyższa czynność została dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela, albowiem w sytuacji gdyby nieruchomość nadal stanowiła składnik majątku dłużnika, wierzyciel mógłby skutecznie zaspokoić się z kwoty uzyskanej z jej sprzedaży. Powód zwrócił uwagę, że zgodnie z treścią umowy dłużnicy i pozwana zamieszkują razem w jednym domu. W ocenie pozwanego powyższe okoliczności w sposób oczywisty świadczą o tym, że umowa darowizny ukierunkowana była na szybką zmianę właściciela nieruchomości z pokrzywdzeniem wierzyciela. Obecnie dłużnicy są osobami niewypłacalnymi, nie posiadają majątku, z którego możliwe byłoby zaspokojenie wierzytelności powoda. Zdaniem powoda dłużnicy byli świadomi istnienia i wysokości zobowiązania wobec powoda, albowiem został im skutecznie doręczony nakaz zapłaty. Jak wskazuje powód oczywistym jest, że dłużnicy działali z pełną świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, a swoim działaniem wypełnili wszelkie określone w przepisach przesłanki upoważniające wierzyciela do dochodzenia swoich roszczeń w drodze skargi pauliańskiej. W ocenie powoda okoliczności sprawy wskazują, że dłużnicy mieli rozeznanie co do tego, że w następstwie dokonanej przez nich czynności ucierpi materialny interes wierzyciela.

(pozew k. 2-8)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

(odpowiedź na pozew k. 50-51)

Na rozprawie w dniu 8 września 2017r. pełnomocnik pozwanej zaprzeczył, aby dłużnicy byli niewypłacalni, wskazując, że posiadają jeszcze jedną nieruchomość położoną w G. przy ul. (...).

(protokół rozprawy z dnia 8 września 2017r. k. 59)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 kwietnia 2014r. w sprawie o sygnaturze akt VI GNc 1483/14 Sąd Rejonowy w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i nakazał D. S. i T. S., aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda (...) Finanse spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 3.819,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 730,00 zł od dnia 21 maja 2012r. do dnia zapłaty,
- 615,00 zł od dnia 30 października 2012r. do dnia zapłaty,
- 615,00 zł od dnia 28 listopada 2012r. do dnia zapłaty,
- 615,00 zł od dnia 28 grudnia 2012r. do dnia zapłaty,
- 629,76 zł od dnia 29 stycznia 2013r. do dnia zapłaty,
- 615,00 zł od dnia 28 lutego 2013r. do dnia zapłaty

wraz z odsetkami w wysokości ustawowej nie wyższymi niż odsetki za zwłokę określone na podstawie art. 56 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa oraz kwotę 647 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 15 września 2015r. wydanym w sprawie o sygnaturze I GC 981/14 Sąd Rejonowy w Gdyni utrzymał ww. nakaz zapłaty w całości w mocy. Przedmiotowy wyrok jest prawomocny.

(dowód: nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 25 kwietnia 2014r. k. 40, wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 15 września 2015r. k. 41)

Na podstawie ww. nakazu zapłaty powód złożył do Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Miastku I. K. wniosek o wykonanie zabezpieczenia. Postępowanie toczyło się pod sygnaturą Km 1185/15. W toku postępowania Komornik ustalił, że dłużnicy nie są właścicielami, współwłaścicielami, użytkownikami wieczystymi żadnych nieruchomości na terenie kraju, nie mają żadnych składników majątkowych z których można w sposób skuteczny wykonać zabezpieczenie, a wykonanie zabezpieczenia w ramach czynności egzekucyjnych z rachunków bankowych, wierzytelności, innych praw majątkowych i ruchomości okazało się bezskuteczne.

(dowód: wysłuchanie przed umorzeniem postępowania z dnia 9 stycznia 2017r. k. 42)

Na mocy umowy darowizny zawartej w dniu 6 maja 2014r. przed notariusz L. H. prowadzącą kancelarię notarialną w G. (rep. A 26402/2014) D. S. darowała swojej córce A. F. (1) prawo własności nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), stanowiącej zabudowaną działkę nr (...) obszaru 0,0440 ha, objętą księgą wieczystą nr (...) Sądu Rejonowego w Gdyni.

(dowód: umowa darowizny z dnia 6 maja 2014r. k. 20-23)

Dłużnicy D. S. i T. S. są – na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej – użytkownikami wieczystymi nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 0,0239 ha, dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...). W dziale III. ww. księgi wieczystej wpisane były wzmianki o toczącej się egzekucji z prawa użytkowania wieczystego:

- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. M. w sprawie Km 1701/14 na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o. (wykreślona w dniu 14 stycznia 2016r.);
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. M. w sprawie Km 4443/147 na rzecz wierzyciela A. R. (wykreślona w dniu 19 lutego 2016r.);
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. w sprawie Km 1231/15 na rzecz wierzyciela J. P.;
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. w sprawie Km 1054/15 na rzecz wierzyciela Przedsiębiorstwa (...) S.A. w G.;
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni B. B. w sprawie Km 2488/15 na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o. sp. k z siedzibą w B.;
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. M. w sprawie Km 546/16 na rzecz wierzyciela mLeasing sp. z o.o.;
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. M. w sprawie Km 9072/15 na rzecz wierzyciela M. C.;
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. w sprawie Km 1585/15 na rzecz wierzyciela Kancelaria Radców Prawnych (...) spółka komandytowa w G.;
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. w sprawie Km 601/16 na rzecz wierzyciela (...) + CO.KG w R. (Niemcy);

- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. w sprawie Km 429/15 na rzecz wierzyciela W. Bar;
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. w sprawie Km 732/16 na rzecz wierzyciela M. M.;
- prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. w sprawie Km 573/17 na rzecz wierzyciela Ł. C..

(dowód: odpis z księgi wieczystej nr (...) k. 63-99)

Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. prowadzi przeciwko dłużnikom egzekucję z nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 0,0239 ha, dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...) w następujących sprawach:

- Km 429/15 z wniosku wierzyciela W. Bar;
- Km 660/16 z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. w W.;
- Km 573/17 z wniosku wierzyciela Ł. C.;
- Km 748/17 z wniosku wierzyciela (...) S.A. w G.;
- Km 903/17 z wniosku wierzyciela (...) S.A. w G.;
- Km 903/17 z wniosku wierzyciela M. C..

Suma wierzytelności egzekwowanych z ww. nieruchomości przez Komornika J. D. na rzecz sześciu wierzycieli wynosi ponad 323.638 zł.

(dowód: pismo komornika z dnia 11 grudnia 2017r. k. 222-223, pismo komornika z dnia 17 maja 2018r. k. 292)

Wartość prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), stanowiącej działkę nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...) według jej stanu i cen na dzień 6 maja 2014r. wynosi 57.100 zł, zaś według stanu i cen na chwilę obecną wynosi 60.600 zł.

(dowód: pisemna opinia biegłej sądowej z zakresu szacowania nieruchomości E. C. k. 243-266, operat szacunkowy k. 293-294)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony oraz dostarczonych przez wezwane osoby i instytucje, a także na podstawie dowodu z opinii biegłej sądowej z zakresu szacowania nieruchomości E. C..

Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrywał się żadnych podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności wyżej wskazanych dokumentów. Podkreślić bowiem należy, iż dowody w postaci tytułu wykonawczego, odpisów z ksiąg wieczystych, pism komorników sądowych czy też aktu notarialnego – umowy darowizny mają charakter dokumentów urzędowych, które zgodnie z treścią art. 244 kpc korzystają z domniemania autentyczności i domniemania zgodności z prawdą wyrażonych w nich oświadczeń. Powyższe domniemania przysługujące powyższym dokumentom urzędowym nie zostały skutecznie obalone w trybie art. 252 kpc. Wprawdzie w odpowiedzi na pozew pozwana podniosła, że w dacie zawarcia umowy darowizny strony umowy nie mogły stawić się przed notariuszem i podpisać przedmiotowej umowy we wskazanej w akcie notarialnym dacie, jednakże powyższe zarzuty nie zostały poparte żadnymi wiarygodnymi dowodami i pozostają całkowicie gołosłowne. Nadto, zważywszy

na kuriozalną treść odpowiedzi na pozew kwestionowanie autentyczności aktu notarialnego należało uznać wyłącznie za element przyjętej przez pozwaną taktyki procesowej.

Za w pełni wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał również opinię biegłej sądowej do spraw szacowania nieruchomości E. C.. W ocenie Sądu opinia ta została sporządzona w sposób rzetelny, profesjonalny i z zachowaniem należytych standardów i w konsekwencji stanowi ona w pełni przydatny środek dowodowy do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wnioski do jakich doszła biegła są kategoryczne i zostały przekonywująco uzasadnione. Sąd miał także na uwadze, że opinia została przygotowana przez osobę posiadającą spore doświadczenie zawodowe, w tym również procesowe. E. C. wielokrotnie występowała w charakterze biegłej w podobnych sprawach. Przedstawiona przez biegłą opinia nie budzi również żadnych wątpliwości w świetle zasad logicznego rozumowania oraz zasad doświadczenia życiowego, a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Co równie istotne, przedmiotowa opinia w formie operatu szacunkowego, została sporządzona zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz przepisami wykonawczymi do tej ustawy.

Na podstawie art. 227 kpc Sąd oddalił natomiast wnioski dowodowe strony pozwanej, albowiem nie mają one żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 527 § 1 kc zgodnie z którym gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. W świetle powyższego przepisu do przesłanek warunkujących możliwość skorzystania przez uprawnionego z ochrony pauliańskiej należą: 1) istnienie godnego ochrony interesu wierzyciela w postaci wierzytelności; 2) dokonanie przez dłużnika czynności prawnej z osobą trzecią; 3) pokrzywdzenie wierzyciela skutkiem czynności prawnej dokonanej przez dłużnika; 4) dokonanie przez dłużnika czynności ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela; 5) uzyskanie wskutek tej czynności korzyści majątkowej przez osobę trzecią; 6) działanie osoby trzeciej w złej wierze.

Przechodząc do oceny powództwa pod kątem przesłanek określonych w art. 527 kc, należy wskazać, że w odpowiedzi na pozew pozwana nie podniosła żadnych merytorycznych zarzutów w stosunku do żądania pozwu. Treść przedmiotowego pisma procesowego jest wręcz kuriozalna oraz zawiera stwierdzenia i sformułowania uwłaczające powadze Sądu. Pozwana w żaden sposób nie odnosi się do przedmiotu powództwa, a jej – utrzymane w bardzo swobodnej konwencji – rozważania o kontaktach ze „znawcami ludzkiej duszy”, czy o „żydowskim doradcy” mającym kontakty z mieszkańcami A., są infantylne Tego typu stwierdzenia nie powinny być się znaleźć w treści pisma procesowego kierowanego do sądu. Z kolei, zawarte w odpowiedzi stwierdzenia o naruszeniu godności pozwanej jako „białego człowieka” są co najmniej niestosowne i niewłaściwe.

Wracając do kwestii merytorycznych stwierdzić należy, iż w toku niniejszego postępowania strona powodowa wykazała wszystkie przesłanki o jakich mowa w art. 527 kc i powództwo zasługiwało na uwzględnienie całości. Przynajmniej, nie ulegało wątpliwości, że powodowi przysługiwała względem dłużnika D. S. wierzytelność pieniężna wynikająca z nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 25 kwietnia 2014r. w sprawie o sygnaturze akt VI GNc 1483/14, a utrzymanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 15 września 2015r. wydanym w sprawie o sygnaturze I GC 981/14. Na mocy powyższego orzeczenia na rzecz powoda została zasądzona m.in. od D. S. kwota 3.819,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kwotą 647 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Ponadto, nie ulegało wątpliwości, że w dniu 6 maja 2014r. na mocy umowy darowizny dłużnik D. S. darowała swojej córce A. F. (1) prawo własności nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), stanowiącej zabudowaną działkę nr (...) obszaru 0,0440 ha, objętą księgą wieczystą nr (...) Sądu Rejonowego w Gdyni. Na podstawie przedmiotowej czynności prawnej pozwana nieodpłatnie uzyskała korzyść majątkową w postaci prawa własności nieruchomości gruntowej.

Kolejną przesłanką skargi pauliańskiej jest pokrzywdzenie wierzyciela. Zgodnie z treścią art. 527 § 2 kc czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. W orzecznictwie na ogół przyjmuje się, że niewypłacalność dłużnika w rozumieniu art. 527 § 2 kc oznacza taki stan majątku dłużnika, w którym egzekucja prowadzona zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego nie może przynieść zaspokojenia wierzytelności pieniężnej przysługującej przeciwko temu dłużnikowi (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 19 listopada 1997 r., I ACa 737/97, Apel. W-wa 1998, nr 4, poz. 36; wyrok SN z dnia 24 stycznia 2000 r., III CKN 554/98, LEX nr 52736; wyrok SA w Katowicach z dnia 11 lipca 2013 r., I ACa 417/13, LEX nr 1349916). Zatem pokrzywdzenie wierzycieli powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela (por. wyrok SN z dnia 28 listopada 2001 r., IV CKN 525/00, LEX nr 53110; wyrok SN z dnia 29 czerwca 2004 r., II CK 367/03, LEX nr 174173; wyrok SA w Łodzi z dnia 18 lutego 2013 r., I ACa 1438/12, LEX nr 1305972). Zgodnie z poglądem prawnym wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 marca 2001r. V CKN 280/00 LEX nr 52793 pokrzywdzenie wierzyciela należy oceniać nie według chwili dokonania czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią, lecz według chwili jej zaskarżenia (wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności prawnej). W niniejszej sprawie pełnomocnik pozwanej podnosił, że poza nieruchomością będącą przedmiotem darowizny, dłużnicy posiadają jeszcze jedną nieruchomość, z której wierzyciele mogą uzyskać zaspokojenie. Powyższy zarzut zmierzał do wykazania, że dłużnik nie jest niewypłacalny, a tym samym wskutek zawarcia kwestionowanej przez powoda czynności prawnej nie doszło do pokrzywdzenia wierzycieli. Powyższy zarzut okazał się jednak bezzasadny. Co prawda w toku niniejszego postępowania strona pozwana wykazała, że dłużnicy D. S. i T. S. są - na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej - użytkownikami wieczystymi nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 0,0239 ha, dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...), jednakże nie udowodniła, że istnieje możliwość zaspokojenia się przez powoda z tego składnika majątkowego. Zważyć bowiem należy, iż w dziale III. księgi wieczystej prowadzonej dla tej nieruchomości widnieją liczne wzmianki o toczących się egzekucjach z nieruchomości. Jak wynika z informacji uzyskanej od Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. łączna kwota wierzytelności, które są egzekwowane z tej nieruchomości, wynosi ponad 323.638 zł. Natomiast, aktualna wartość prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), stanowiącej działkę nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...) wynosi jedynie 60.600 zł. W związku z powyższym nie ulega wątpliwości, że w takim stanie rzeczy powód nie zdołałby uzyskać zaspokojenia z tej nieruchomości. Należy również mieć na uwadze, że przedmiotowa nieruchomość będąca w użytkowaniu wieczystym dłużników stanowi drogę dojazdową do działki będącej przedmiotem umowy darowizny z dnia 6 maja 2014r. Z tego względu działka ta ma znikome znaczenie gospodarcze i prawdopodobieństwo jej sprzedaży jest nieduże. W dalszej kolejności należy wskazać, że o niewypłacalności dłużnika świadczy przebieg postępowania egzekucyjnego, jakie toczyło się z wniosku powoda przeciwko dłużnikom. W toku tego postępowania Komornik ustalił, że dłużnicy nie są właścicielami, współwłaścicielami, użytkownikami wieczystymi żadnych nieruchomości na terenie kraju, nie posiadają żadnych składników majątkowych z których można w sposób skuteczny przeprowadzić egzekucję, a przeprowadzenie egzekucji z rachunków bankowych, wierzytelności, innych praw majątkowych i ruchomości okazało się bezskuteczne. W związku z powyższym należało uznać, że nieruchomość przeniesiona w drodze darowizny na rzecz pozwanej stanowiła jedyny wartościowy składnik majątkowy dłużników, z którego powód mógłby się zaspokoić. Wyzbywając się tego składnika majątkowego bez wątpienia D. S. uniemożliwiła swoim wierzycielom, w tym także powodowi, uzyskanie zaspokojenia i w ten sposób stała się niewypłacalna.

Kolejną przesłanką określoną w art. 527 kc stanowi działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi żadnych wątpliwości Sądu, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia swoich wierzycieli. W judykaturze wskazuje się bowiem, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (art. 527 § 1 kc), gdy zdaje sobie sprawę (uświadamia sobie), że wskutek dokonania czynności prawnej może spowodować niemożność zaspokojenia się wierzycieli z jego majątku. Pokrzywdzenie wierzycieli nie musi być zamiarem dłużnika. Wystarczy, żeby dłużnik takie pokrzywdzenie przewidywał w granicach ewentualności. Świadomość pokrzywdzenia nie musi dotyczyć osoby konkretnego wierzyciela; wystarczy świadomość

pokrzywdzenia wierzycieli w ogóle. Może ona dotyczyć innego wierzyciela (nawet tego, który został przez dłużnika później zaspokojony) niż wierzyciel, który żąda uznania czynności za bezskuteczną. To, czy czynność prawna dłużnika krzywdzi wierzycieli, należy oceniać nie według chwili dokonania tej czynności, lecz według chwili jej zaskarżenia, tj. wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 19 kwietnia 2013r., I ACa 192/13, L.). Świadomość pokrzywdzenia wierzycieli jest wnioskiem jaki osoba przeciętnie inteligentna powinna z tych dwu faktów wyciągnąć. Pokrzywdzenie jest bowiem sądem opartym na zasadach doświadczenia życiowego i znajomości prawideł rządzących obrotem prawnym, z których wynika, że wierzytelność w takich warunkach nie zostanie splacona. Aby obalić powyższe domniemanie należałoby wykazać, że dłużnik jest niepoczytalny, czy też nie ma rozeznania pozwalającego na ocenę sytuacji i dokonywania operacji wnioskowania, bądź, że ze względu na szczególną sytuację, w jakiej dłużnik się znajdował, wniosek o krzywdzącym charakterze dokonywanej przez niego czynności był nieuzasadniony (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 19 grudnia 2013r., I ACa 621/13, L.). W świetle powyższych rozważań nie ulega wątpliwości, że zawierając z pozwaną umowę darowizny dłużnik wyzbył się jedynego wartościowego składnika majątkowego. Jednocześnie, mając pełną wiedzę o stanie swego majątku oraz o swojej sytuacji majątkowej, w tym o treści nakazu zapłaty z dnia 25 kwietnia 2014r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI GNc 1483/14, a także o toczących się przeciwko niemu licznych egzekucjach, dłużnik musiał zdawać sobie sprawę z tego, że wyprowadzenie ze swego majątku tego składnika majątkowego uniemożliwi wierzycielom uzyskanie zaspokojenia. Zważywszy, że poza wyżej wymienionym udziałem dłużnik nie miał innych wartościowych rzeczy, egzekucja nie mogła okazać się skuteczna.

Konieczną przesłanką do uznania czynności prawnej za bezskuteczną jest także zła wiara osoby trzeciej tj. wiedza osoby, która odniosła korzyść majątkową z dokonania zaskarżonej czynności prawnej, że dłużnik dokonał tej czynności ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli lub też możliwość uzyskania takiej wiedzy przy zachowaniu należytej staranności. Należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 528 kc jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Korzyść uzyskana bezpłatnie to korzyść, za którą osoba trzecia nie spełniła ani nie zobowiązała się spełnić ekwiwalentnego świadczenia w ramach tego samego lub innego stosunku prawnego (por. wyrok SN z 12 czerwca 2002 r., III CKN 1312/00, L.; wyrok SN z 16 września 2011 r., IV CSK 624/10, L.). Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z 22 września 2005 r. I ACa 15/05, LEX nr 177012 stwierdził, iż na gruncie art. 528 kc uzyskanie korzyści majątkowej "bezpłatnie" musi być rozumiane szerzej niż darowizna, umowa nieodpłatna czy umowa jednostronnie zobowiązująca. Obejmuje ono bowiem wszelkie czynności prowadzące do uzyskania korzyści, które nie znalazły odpowiedniego ekwiwalentu w ujęciu obiektywnym (por. wyrok SA w Białymstoku z 23 marca 2005 r., I ACa 98/05, OSAB 2005, z. 2, poz. 11). Z uwagi na fakt, że czynność prawna dokonana przez dłużnika i pozwaną miała nieodpłatny charakter bez znaczenia było czy pozwana wiedziała o tym, że dłużnik dokonał kwestionowanej czynności ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli i czy miała możliwość uzyskania takiej wiedzy przy zachowaniu należytej staranności. Dodatkowo, zgodnie z treścią art. 527 § 3 kc jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Jak podnosi się w doktrynie bliski stosunek oznacza tu nie tyle powiązania rodzinne, co faktyczne więzy uczuciowe, przyjaźń, wdzięczność itp.; ogólnie – faktyczną bliskość pozwalającą przyjąć, że osoba trzecia mogła znać sytuację majątkową dłużnika i cel jego działań. Bliska więź prawnorodzinna może stanowić jednak podstawę domniemania faktycznego, iż dane osoby pozostają w bliskim stosunku w rozumieniu art. 527 § 3 kc. Wierzyciel musi udowodnić jedynie podstawę domniemania – istnienie bliskiego stosunku między dłużnikiem a osobą trzecią w chwili dokonywania zaskarżonej czynności (por. E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 7, Warszawa 2016). Nie ulega wątpliwości, że dłużnik pozostaje z pozwaną w bliskich stosunkach, albowiem A. F. (1) jest córką D. S., a dodatkowo zamieszkuje z dłużniczką pod tym samym adresem.

W tym stanie rzeczy należało uznać, że strona powodowa wykazała wszystkie przesłanki warunkujące możliwość skorzystania z ochrony pauliańskiej. Dlatego też, na mocy art. 527 kc, Sąd uznał za bezskuteczną w stosunku do powoda (...) sp. z o.o. w G. umowę darowizny zawartą w dniu 6 maja 2014r. przed notariuszem L. H. (rep. A nr

2640/2014) pomiędzy D. S. a A. F. (1), której przedmiotem była nieruchomości położona w G., przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...), w celu zaspokojenia wierzytelności powoda wynikającej z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni wydanego w sprawie VI GNc1483/14 oraz wyroku tegoż Sądu w sprawie VI GC 981/14, zasądzonego na rzecz powoda kwotę 3.819,76 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. i uznając, że powód wygrał niniejszy spór w całości, zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.132 zł, na którą składały się: opłata sądowa od pozwu (315 zł), zaliczka na poczet opinii biegłego sądowego (1.000 zł), opłata za czynności fachowego pełnomocnika w stawce minimalnej zgodnie z § 2 ust. 4 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 22 października 2015r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1805) w kwocie 1.800 zł, a także opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Ponadto, na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 5 ust. 3, art. 8 ust.1 i art. 83 i 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U.2014.1025) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 442,07 zł tytułem zwrotu wydatków na opinię biegłego sądowego, wyłożonych tymczasowo ze Skarbu Państwa.